

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 grudnia 1961 r.

Nr 92

TRESC;
Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

391 — z dnia 25 listopada 1961 r. o zmianie uchwały z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich 841

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

392 — nr 423 z dnia 27 października 1961 r. w sprawie rozdzielnictwa pojazdów samochodowych 841

393 — nr 446 z dnia 17 listopada 1961 r. w sprawie dowozu przesyłek drobnych do stacji kolejowych 843

394 — nr 514 z dnia 1 grudnia 1961 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych do zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach służbowych w Straży Przemysłowej 843

ZARZĄDZENIA:

395 — nr 209 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 października 1961 r. w sprawie ustalenia wzoru odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi” oraz dokumentu stwierdzającego jej nadanie 844

396 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 4 listopada 1961 r. w sprawie instrukcji dotyczącej trybu opracowywania zapotrzebowań i rozdzielników pojazdów samochodowych 845

391

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 25 listopada 1961 r.

o zmianie uchwały z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) uchwała się, co następuje:

§ 1. W tabeli stanowisk służbowych oraz grup uposażenia zasadniczego, określonej w § 2 ust. 1 uchwały Rady Państwa z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski Nr 44, poz. 205), wprowadza się następujące zmiany:

lp. 4, 5 i 7 otrzymują brzmienie:

„4. Podprokurator prokuratury wojewódzkiej, referendarz śledczy prokuratury wojewódzkiej	V— III
5. Prokurator powiatowy, podprokurator prokuratury powiatowej, referendarz śledczy prokuratury powiatowej	VI— III
7. Aplikant	IX—VIII”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Fiorodecki

392

UCHWAŁA Nr 423 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1961 r.

w sprawie rozdzielnictwa pojazdów samochodowych.

W celu lepszego zaspokojenia potrzeb transportowych jednostek gospodarki uspołecznionej oraz w celu umożliwienia lepszego wykorzystania pojazdów samochodowych, Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Rozdzielnictwem objęte są następujące rodzaje pojazdów samochodowych, pochodzących z produkcji krajowej i importu:

- 1) samochody ciężarowe i pochodne oraz podwozia samochodów ciężarowych,
 - 2) autobusy,
 - 3) samochody osobowe.
2. Szczegółowy asortyment pojazdów przeznaczonych do rozdziału na określony rok, w ramach podziału wymienione-

go w ust. 1, ustala Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Nie podlegają rozdzielnictwu samochody specjalne, produkowane lub importowane indywidualnie albo w niewielkich seriach.

§ 2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Raźcie Ministrów do zatwierdzenia projekt rocznego bilansu i plan rozdziału pojazdów samochodowych.

§ 3. Bilans pojazdów samochodowych jest sporządzany z podziałem na:

- 1) dostawy z produkcji krajowej i importu,
- 2) przydziały dla gospodarki uspołecznionej, administracji państwowej i spółdzielczej oraz organizacji politycznych i społecznych,
- 3) przydziały na potrzeby Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i jednostek nadzorowanych przez te ministerstwa, Ligi Przyjaciół Żołnierza oraz Ministerstwa Sprawiedliwości — dla potrzeb Centralnego Zarządu Więziennictwa i jednostek nadzorowanych przez ten Zarząd,
- 4) Ministerstwo Handlu Zagranicznego w zakresie dostaw na eksport,
- 5) Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w zakresie dostaw na rynek,
- 6) rezerwę bilansową.

§ 4. 1. Plan rozdziału pojazdów samochodowych dla gospodarki uspołecznionej, administracji państwowej i spółdzielczej oraz organizacji politycznych i społecznych należy opracowywać:

- 1) w zakresie samochodów ciężarowych i pochodnych oraz podwozi samochodów ciężarowych z podziałem na:
 - a) jednostki transportu zorganizowanego:
 - Państwową Komunikację Samochodową,
 - uspołecznione przedsiębiorstwa transportu branżowego,
 - spółdzielnie transportowe,
 - b) — Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
 - Ministerstwo Przemysłu Chemicznego,
 - Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego,
 - Ministerstwo Górnictwa i Energetyki,
 - Ministerstwo Komunikacji,
 - Ministerstwo Rolnictwa,
 - Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
 - Ministerstwo Przemysłu Lekkiego,
 - Ministerstwo Łączności,
 - Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu,
 - Centralny Urząd Geologii

na zaopatrzenie podległych jednostek organizacyjnych objętych planowaniem centralnym, z wyjątkiem jednostek transportu zorganizowanego, o których mowa pod lit. a),
- c) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej — w zakresie samochodów ciężarowych na taksówki bagażowe oraz podwozi i samochodów małotonażowych na pojazdy specjalne dla gospodarki komunalnej,
- d) prezydya wojewódzkich rad narodowych — na zaopatrzenie jednostek gospodarki uspołecznionej, instytucji oraz organizacji społecznych o zasięgu lokalnym, mających swą siedzibę na terenie województwa z wyjątkiem jednostek transportu zorganizowanego

wymienionych pod lit. a), jednostek podległych organom wymienionym pod lit. b) oraz z wyjątkiem potrzeb własnych prezydiów rad narodowych,

- 2) w zakresie autobusów z podziałem na:
 - a) Państwową Komunikację Samochodową,
 - b) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej — na potrzeby przedsiębiorstw komunikacji miejskiej,
 - c) inne jednostki zorganizowanego transportu drogowego osób z wyjątkiem przedsiębiorstw, organizacji i spółdzielni turystycznych,
 - d) Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki — na potrzeby przedsiębiorstw, organizacji i spółdzielni turystycznych,
 - e) prezydya wojewódzkich rad narodowych — na potrzeby socjalne zakładów pracy i związków zawodowych mających swą siedzibę na terenie województwa,
- 3) w zakresie samochodów osobowych z podziałem na:
 - a) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej — w zakresie taksówek osobowych dla miejskich przedsiębiorstw komunikacyjnych,
 - b) prezydya wojewódzkich rad narodowych — na zaopatrzenie jednostek gospodarki uspołecznionej, instytucji oraz organizacji społecznych o zasięgu lokalnym, z wyjątkiem potrzeb własnych prezydiów rad narodowych,
 - c) jednostki organizacyjne centralnej administracji państwowej i spółdzielczej, organizacje polityczne i organizacje społeczne o zasięgu ogólnokrajowym — na potrzeby własne,
 - d) Urząd Rady Ministrów (Biuro do Spraw Prezydiów Rad Narodowych) — na potrzeby prezydiów rad narodowych.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może w porozumieniu z Ministrem Komunikacji:

- 1) na uzasadniony wniosek zainteresowanego ministra objąć ministerstwo przepisem ust. 1 pkt 1 lit. b) oraz
- 2) w uzgodnieniu z zainteresowanym ministrem wyłączyć ministerstwo z przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b) i ustalić, że jednostki podległe temu ministerstwu będą zaopatrywane w samochody przez prezydya wojewódzkich rad narodowych, zgodnie z ust. 1 pkt 1 lit. d).

§ 5. Na podstawie otrzymanych przydziałów ministerstwa i inne jednostki centralne określone w § 4 ust. 1 oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych sporządzają rozdzielniki na jednostki organizacyjne objęte ich zakresem rozdzielnictwa.

§ 6. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustali szczegółowy tryb składania zapotrzebowań przez jednostki organizacyjne określone w § 4 ust. 1 oraz opracowywania tych zapotrzebowań.

§ 7. Minister Komunikacji wyda wytyczne wydziałom komunikacji prezydiów wojewódzkich rad narodowych w zakresie opracowywania rozdzielników terenowych.

§ 8. Szczegółowy tryb zakupu pojazdów samochodowych, odbioru i rozliczeń finansowych wynikłych z tego tytułu ustali w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:

- 1) Minister Przemysłu Ciężkiego — w zakresie pojazdów samochodowych dostarczanych przez Biuro Zbytu Przemysłu Motoryzacyjnego „Behamol”;

- 2) Minister Handlu Wewnętrznego — w zakresie pojazdów samochodowych dostarczanych przez Centralę Techniczno-Handlową „Motozbyt”,
- 3) Minister Handlu Zagranicznego — w zakresie pojazdów dostarczanych przez Centralę Handlu Zagranicznego „Motoimport”.

§ 9. Przepisy uchwały dotyczące prezydiów wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 10. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do ustalenia trybu rozdziału pojazdów samochodowych na I kwartał 1962 r. z uwzględnieniem zasad określonych w § 4.

§ 11. W zakresie taboru samochodowego traci moc uchwała nr 315 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1957 r. w sprawie trybu rozdzielnictwa i obrotu maszynami, urządzeniami i środkami transportowymi produkowanymi przez przedsiębiorstwa podległe organom naczelnym administracji państwowej (Monitor Polski Nr 75, poz. 455).

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Komunikacji i innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

393

UCHWAŁA Nr 446 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1961 r.

w sprawie dowozu przesyłek drobnych do stacji kolejowych.

W celu lepszego wykorzystania środków transportowych w drodze koncentracji usług przewozowych, analogicznie do przewozu kolejowych przesyłek drobnych ze stacji kolejowych do odbiorców, Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się dla państwowych jednostek organizacyjnych obowiązek zlecenia wojewódzkim przedsiębiorstwom Państwowej Komunikacji Samochodowej, zwanym dalej w skróceniu „WP PKS”, dowozu przesyłek drobnych do stacji kolejowych, z których przedsiębiorstwa te odwożą wymienione przesyłki do odbiorców na zlecenie Polskich Kolei Państwowych.

2. Obowiązek wymieniony w ust. 1 powstaje sukcesywnie z chwilą, gdy właściwe organy Polskich Kolei Państwowych wprowadzą go dla określonej stacji kolejowej i ogłoszą w trybie zarządnym przez Ministra Komunikacji.

§ 2. Dowóz przesyłek drobnych, o którym mowa w § 1, łącznie z nadaniem do przewozu koleją wykonują WP PKS na warunkach przewidzianych w „Regulaminie zarobkowego przewozu i spedycji w ciężarowym transporcie samochodowym” za pobraniem opłat określonych w „Taryfie towarowej transportu samochodowego i spedycji”.

§ 3. Minister Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)

określi zasady i tryb wprowadzania i wykonywania dowozu przesyłek określonych w § 1 do stacji kolejowych; jak również warunki i tryb zwalniania niektórych jednostek od obowiązku wynikającego z § 1.

§ 4. Przepisy uchwały nie dotyczą jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministerstwu Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Instytutu Geodezji i Kartografii oraz przedsiębiorstw podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Zaleca się Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy wydanie poleceń podległym jednostkom korzystania z usług WP PKS przy dowozie przesyłek drobnych do stacji kolejowych na zasadach przewidzianych dla jednostek państwowych.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

394

UCHWAŁA Nr 514 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1961 r.

w sprawie kwalifikacji wymaganych do zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach służbowych w Straży Przemysłowej.

Na podstawie art. 10-ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o Straży Przemysłowej (Dz. U. Nr 6, poz. 42) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o organie ochrony przemysłu bez bliższego określenia, należy przez to

rozumieć organ ochrony przemysłu podległy Ministrowi Spraw Wewnętrznych, przez niego określony.

§ 2. Pracownikiem Straży Przemysłowej może być pełnoletni obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, którego stan zdrowia odpowiada wymaganiom służby strażniczej